

Strasbourg, 12.12.2017
C(2017) 8414 final

KOMISJONI TEATIS,

milles käsitletakse Euroopa kodanikualgatust „Keelustada glüfosaat ning kaitsta inimesi ja keskkonda toksiliste pestitsiidide eest”

(Ainult ingliskeelne tekst on autentne)

1. SISSEJUHATUS

Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõike 4 kohaselt võivad vähemalt miljon kodanikku märkimisväärsest arvust ELi liikmesriikidest kutsuda Euroopa Komisjoni üles esitama talle antud volituste piires asjakohase ettepaneku küsimustes, mille suhtes kodanike arvates on vaja aluslepingute rakendamiseks vastu võtta liidu õigusakt.

„Keelustada glüfosaat ning kaitsta inimesi ja keskkonda toksiliste pestitsiidide eest“ on neljas Euroopa kodanikualgatus, mis vastab nõuetele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 211/2011 kodanikualgatuse kohta (edaspidi „kodanikualgatuse määrus“)¹.

Algatuse korraldajad esitasid selle ametlikult komisjonile 6. oktoobril 2017. Selleks kuupäevaks olid liikmesriikide ametiasutused kontrollinud ja kinnitanud kokku 1 070 865 toetusavaldust 22 liikmesriigist. Algatuses palutakse komisjonil teha ELi liikmesriikidele järgmine ettepanek:

- „1. Keelustada glüfosaati sisaldavad herbitsiidid, millega kokkupuudet seostatakse vähi tekkega inimestel ja mis on toonud kaasa ökosüsteemide seisukorra halvenemise.*
- 2. Tagada, et ELi regulatiivse ameti heakskiidu saamiseks läbiviidav pestitsiidide teaduslik hindamine tugineks üksnes avaldatud uuringutele, mille on tellinud pädevad ametiasutused, mitte pestitsiiditööstus.*
- 3. Kehtestada kogu ELis kohustuslikud eesmärgid pestitsiidide kasutamise vähendamiseks, et tulevik oleks pestitsiidivaba.“*

Algatust tuleb käsitleda vastavalt ELi lepingu eeskirjadele, lähtudes sealhulgas eelkõige pädevuse andmise, proportsionaalsuse ja subsidiaarsuse põhimõttest.

Komisjon kohtus korraldajatega 23. oktoobril 2017. Korraldajatel võimaldati oma algatust tutvustada Euroopa Parlamendis 20. novembril 2017 toimunud avalikul kuulamisel. Lisateave kodanikualgatuse menetluslike aspektide kohta on esitatud *I lisas*.

Käesolevas teatises on kooskõlas kodanikualgatuse määruse artikli 10 lõike 1 punktiga c esitatud komisjoni õiguslikud ja poliitilised järeldused kõnealuse algatuse kohta, meetmed, mida ta kavatseb selle suhtes võtta, ning nende meetmete põhjendus.

¹ ELT L 65, 11.3.2011, lk 1.

2. PRAEGUNE OLUKORD: TAIMEKAITSEVAHENDITE ELI TURULE LASKMISE EESKIRJAD JA MENETLUSED

2.1. Toimeainete heakskiitmine ja taimekaitsevahendite lubamine ELis

ELi eeskirjades eristatakse toimeaineid (nagu glüfosaat) ja taimekaitsevahendeid.

Toimeained on taimekaitsevahendite koostisosad, mis tõrjuvad kahjulikke organisme (ehk kahjureid, nagu putukad, seened ja umbrohi) või taimehaigusi.

Taimekaitsevahendid, mida sageli nimetatakse pestitsiidideks (nt insektitsiidid, fungitsiidid, herbitsiidid), on segud, mis sisaldavad üht või mitut toimeainet ja muid koostisaineid.

Taimekaitsevahendite ELi ühtsele turule laskmise õiguslik raamistik on sätestatud taimekaitsevahendite määruses².

Arvestades, et taimekaitsevahendite eesmärk on mõjutada (kahjulikke või soovimatuid) elusorganisme, on nende ELi turule laskmine rangelt reguleeritud, et oleks võetud kõik meetmed, millega välditakse võimalikku kahju inimeste või loomade tervisele või keskkonnale.

Toimeained kiidetakse heaks ELi tasandil, taimekaitsevahendite jaoks annavad aga loa ELi liikmesriikide ametiasutused, võttes arvesse riigi põllumajandus- ja keskkonnaolusid.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 309, 24.11.2009, lk 1).

Toimeained kiidetakse heaks järgmiselt.

1. Äriühing X esitab toimeaine Y heakskiitmise taotluse mis tahes ELi liikmesriigile (pikendamise/läbivaatamise korral ei saa liikmesriiki vabalt valida, vaid selle määrab komisjon). See ELi liikmesriik, mida edaspidi nimetatakse referentliikmesriigiks, peab seejärel tegema asjaomase toimeaine esialgse teadusliku ja tehnilise hindamise.

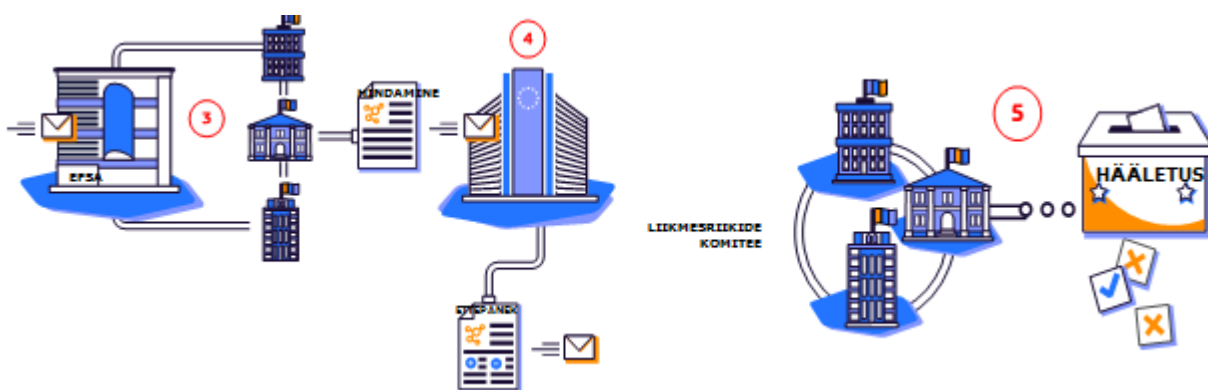
2. Referentliikmesriik koostab toimeaine Y kohta hindamisaruande ja saadab selle Euroopa Toiduohutusametile (EFSA), kes vastutab riskihindamise eest.

3. Konsulteerides muude ELi liikmesriikidega, annab EFSA hindamisaruandele vastastikuse eksperdi hinnangu ja saadab oma järeldused Euroopa Komisjonile.

4. EFSA hinnangu põhjal teeb Euroopa Komisjon, kes vastutab riskijuhtimise eest, ettepaneku toimeaine Y heaks kiita või heaks kiitmata jätta.

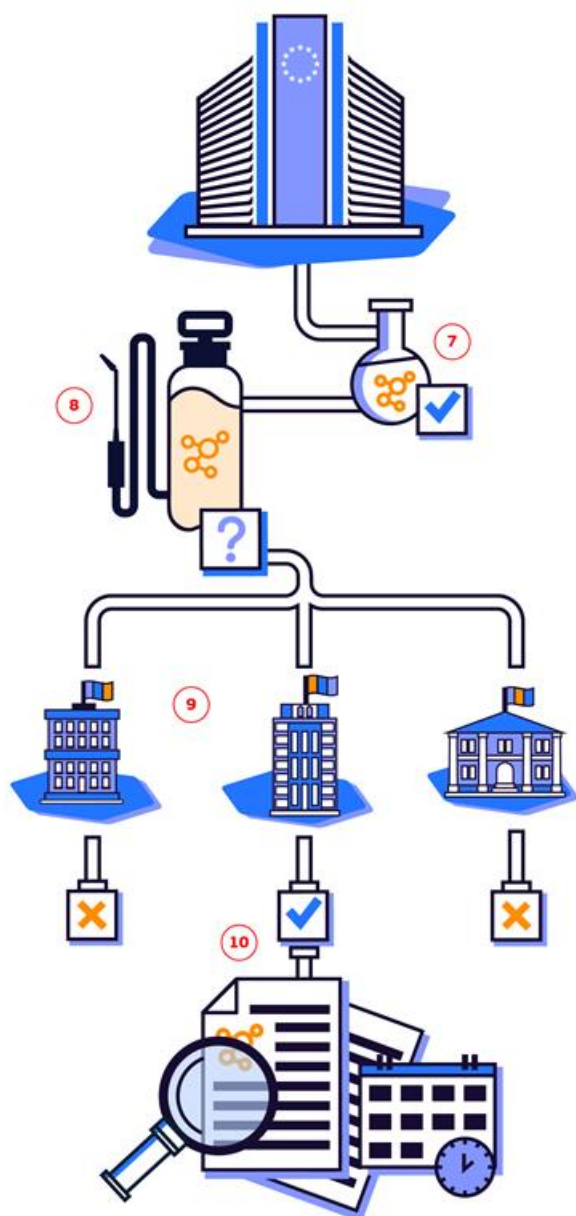
5. Kõigi ELi liikmesriikide esindajatest koosnev regulatiivkomitee hääletab toimeainet Y käsitleva komisjoni ettepaneku üle (lisateave komiteemenetluse kohta: <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=FAQ.FAQ>).

6. Kui komitee on oma arvamuse esitanud, võtab komisjon vastu ja avaldab määruse, millega kiidetakse toimeaine Y heaks või keeldutakse selle heakskiitmisest.

Nende ELi eeskirjade koostamise ja kohaldamise tulemusel, aga ka ärilistel kaalutlustel on taimekaitsevahendites kasutatavate heakskiidetud toimeainete arvu viimase 25 aasta jooksul vähendatud umbes poole võrra.

Taimkaitsevahendite jaoks antakse luba järgmiselt.

7. Kui toimeaine on ELi tasandil heaks kiidetud,

8. võivad ELi liikmesriikide ametiasutused anda seda sisaldavate taimkaitsevahendite jaoks loa.

9. ELi eeskirjade järgi võivad liikmesriigid oma territooriumi põllumajandus- ja keskkonnaolusid arvestades taimkaitsevahendite kasutamist mitte lubada või seda piirata. Näiteks ei ole mõni liikmesriik lubanud selliseid tooteid kasutada teraviljakoristusaja lähedal või eratarbijatel.

10. Lubatud taimkaitsevahendite puhul peavad liikmesriigid tagama, et neid kasutatakse nõuetekohaselt vastavalt nende märgisele.

Komisjon kontrollib asjaomaste õigusaktide rakendamist liikmesriikides ning teeb selleks auditeid, võtab puudujääkide korral järeelmeetmeid ja avaldab kõik selliste auditite aruanded.

Komisjon hindab oma õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT)³ raames korrapäraselt, kas kohaldatav õigusraamistik on endiselt otstarbekohane. Just nüüd hindab komisjon taimkaitsevahendite määrust ning selleks toimub praegu konsultatsioon sidusrühmade ja üldsusega⁴. Selle REFIT-hindamise tulemused peaksid selguma 2019. aasta algul ja nende kohta koostatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruanne. Lisaks valmistatakse selleks, et tagada otsustamine parimate saadaolevate teadusnõuannete alusel, komisjoni teadusnõustamise mehhanismi raames ette arvamust taimkaitsevahendite jaoks loa andmise menetluste kohta. Arvamus peaks valmima enne 2018. aasta suve.

³ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-and-less-costly_en.

⁴ Lisateavet leiab aadressil https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/refit_en.

2.2. Taimekaitsevahendite säästev kasutamine

Kehtivate ELi pestitsiidieskirjadega tagatakse, et ELis kiidetakse heaks üksnes ohutud toimeained ja taimekaitsevahendid, mida saab ohutult kasutada. Nende eeskirjadega soodustatakse vähese riskiga toimeaineid ja mittekeemilisi alternatiive ning nõutakse pestitsiidide säästvat kasutamist tagavate meetmete võtmist.

Pestitsiidide säästvat kasutamist käsitlevas ELi direktiivis (edaspidi „säästva kasutamise direktiiv“)⁵ on sätestatud raamistik, mille alusel vähendatakse pestitsiididest tulenevaid riske ja mõju inimeste tervisele ja keskkonnale ning soodustatakse integreeritud taimekaitse ja muude tegevuspõhimõtete või meetodite (nt pestitsiidide mittekeemiliste alternatiivide) kasutamist.

Integreeritud taimekaitse on integreeritud tegevuspõhimõte, mille kohaselt eri meetodeid kombineeritakse eesmärgiga kasutada pestitsiide ja muid sekkumisviise üksnes määral, mis on majanduslikult ja ökoloogiliselt põhjendatud. Kahjurite leviku põhjalikust jälgimisest lähtudes tuleb keemilistele meetoditele eelistada säästvaid bioloogilisi, mehaanilisi ja muid mittekeemilisi meetodeid, kui need võimaldavad rahuldavat taimekaitset.

Liikmesriigid kirjeldavad seda, kuidas nad kõnealust direktiivi rakendavad, riiklikes tegevuskavades. Need kavad peaksid sisaldama pestitsiidide kasutamisest põhjustatud riskide ja mõju vähendamise koguselisi sihte, eesmärke, meetmeid ja ajakavasid. Direktiivis on sätestatud erimeetmed, mida liikmesriikide kavad peavad nõuetekohase rakendamise tagamiseks sisaldama.

Peamised meetmed on seotud

- kasutajate, nõustajate ja turustajate koolitamisega,
- pestitsiididega töötlemise seadmete kontrollimisega,
- õhust pritsimise keelamisega,
- tundlikel aladel pestitsiidide kasutamise piiramisega ning
- pestitsiididega kaasnevatest riskidest teavitamise ja sellealase teadlikkuse suurendamisega.

Ühise põllumajanduspoliitika raames toetatakse praegu säästva kasutamise direktiivi rakendamist selliste meetmetega nagu põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemid (mille eesmärk on toetada põllumajandusettevõtjaid integreeritud taimekaitse rakendamisel), maaelu arengu poliitika ja mahepõllumajanduse soodustamine.

Tänu mitmesuguste liidu programmide, nt Euroopa innovatsioonipartnerluse (EIP-AGRI)⁶ ja ELi programmi „Horisont 2020“⁷ alusel toimuvale teadustööle ja innovatsioonile on hoogustunud põllumajandusettevõtetes säästva taimekaitse rakendamist võimaldavate taimekaitsealaste uuenduste arendamine ja kasutuselevõtt.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/128/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik pestitsiidide säästva kasutamise saavutamiseks (ELT L 309, 24.11.2009, lk 71).

⁶ <https://ec.europa.eu/eip/agriculture/en/european-innovation-partnership-agricultural>.

⁷ <https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020>.

Euroopa Komisjon võttis 2017. aasta oktoobris vastu Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatava aruande⁸ ja avaldas koondaruande⁹ kõnealuse direktiivi rakendamisel tehtud edusammude kohta; andmetest selgub, et direktiivi rakendatakse ikka veel ebahühtlaselt, sest mõni liikmesriik on teinud teistest rohkem. Parandada tuleb eelkõige kõigi integreeritud taimekaitse raames kasutada olevate vahendite kasutamist. Riiklikud kavad on terviklikkuse ja käsitusala poolest ikka veel väga erinevad ning neid vaadatakse praegu enamikus liikmesriikides läbi.

Komisjon tunnustas küll ulatuslikke meetmeid, mida ELi liikmesriigid on võtnud, kuid soovitas neil oma kavasid märkimisväärselt parandada, et need hõlmaksid kõiki direktiivi aspekte, ning kehtestada täpsemad ja mõõdetavad eesmärgid. Selleks peeti töörühmas arutelusid ja kirjutati kõigile liikmesriikidele palvega tuua esile asjaomases riigis kindlakstehtud puudujäägid. ELi liikmesriigid oleksid pidanud integreeritud taimekaitse põhimõtete põhjal kehtestama normatiivsed ja hinnatavad kriteeriumid. Kuigi liikmesriigid võtavad integreeritud taimekaitse edendamiseks mitmesuguseid meetmeid, ei taga see tingimata, et professionaalsed kasutajad asjakohaseid integreeritud taimekaitse meetodeid ka tegelikult rakendavad.

3. HINNANG KÕNEALUSE EUROOPA KODANIKUALGATUSE TAOTLUSTE KOHTA

Euroopa Komisjon on kõnealuse Euroopa kodanikualgatusse taotlusi põhjalikult analüüsinud ja annab neile järgmise hinnangu.

3.1. Algatusse esimene eesmärk: keelustada glüfosaati sisaldavad herbitsiidid, millega kokkupuudet seostatakse vähi tekkega inimestel ja mis on toonud kaasa ökosüsteemide seisukorra halvenemise.

Glüfosaati¹⁰ sisaldavaid taimekaitsevahendeid kasutatakse herbitsiididena eeskätt selleks, et tõrjuda soovimatuid taimi (ehk umbrohtu), mis konkureerivad põllumajanduslikus tootmises viljeldavate kultuuridega, või taimi, mis tekitavad probleeme muudel põhjustel (nt raudteerööbastel, kus umbrohi tuleb eemaldada raudtee ohutuse tagamiseks), või neid kasutavad mitteprofessionaalsed kasutajad. Põllumajanduses kasutatakse neid tavaliselt enne kultuuride külvamist, et kultuuridel oleks tänu konkureerivate taimede kõrvaldamisele parem kasvada. Nii ei ole vaja teha mehhaanilist umbrohtutõrjet ja minimeeritud mullaharimisega põllumajanduse puhul künda,¹¹ tänu millele väheneb mullaerosioon ja CO₂-heide. Glüfosaati kasutatakse vähemal määral ka enne saagikoristust, et tõrjuda teatavat liiki umbrohtu või soodustada paremat saagikoristust tänu taimekasvu ja viljade küpsemise reguleerimisele.

Pärast asjakohaste ELi õigusaktide kehtestamist ja glüfosaadi esimest teaduslikku hindamist vastavalt direktiivile 91/414/EMÜ¹² (mis on tunnustatud kehtetuks ja asendatud kehtiva taimekaitsevahendite määrusega) on see toimeaine kasutamiseks heaks kiidetud alates 1. juulist 2002. Enne seda müüdi seda liikmesriikide turgudel riigisiseste

⁸ https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/plant/docs/pesticides_sup_report-overview_en.pdf.

⁹ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=114.

¹⁰ N-(fosfonometüül)glütsiin (C₃H₈NO₃P).

¹¹ Minimeeritud mullaharimine on põllumajandustava, mille korral mulda häiritakse võimalikult vähe, et hoida pealiskulda. Nii suureneb mulla veemahutavusvõime ning orgaanilise aine ja taimetoitainete sisaldus. See tava võimaldab uutel taimedel paremini kasvada ja aitab vähendada mullaerosiooni.

¹² Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (ELT L 230, 19.8.1991, lk 1).

eeskirjade kohaselt. Aastatel 2012–2017 toimus glüfosaadi ajakohastatud teaduslik hindamine, et uurida, kas see toimeaine ikka veel vastab ELi eeskirjades sätestatud ohutuskriteeriumidele.

3.1.1 Mõju inimeste tervisele

Toimeainet glüfosaati on hinnatud punktis 2.1 kirjeldatud korras. Referentliikmesriik Saksamaa hindas põhjalikult ja läbipaistvalt kõiki saadaolevaid andmeid ja kogu teavet ning seejärel tegid vastastikuse eksperdihindamise kõik ülejäänud ELi liikmesriigid ja EFSA. Referentliikmesriigi tehtavat hindamist käsitletud avaliku konsultatsiooni¹³ käigus oli kodanikel ja muudel sidusrühmadel võimalik väljendada oma muresid ja seisukohti ning esitada lisateavet.

Rahvusvaheline Vähiuurimiskeskus (IARC, Maailma Terviseorganisatsiooni vähiuuringutele spetsialiseerunud agentuur) avaldas 2015. aasta märtsis glüfosaati käsitleva monograafia,¹⁴ milles järeldas, et glüfosaat tuleks klassifitseerida tõenäoliselt inimestele kantserogeenseks aineks. Seetõttu palus komisjon ELi poolse vastastikuse eksperdihindamise käigus EFSA-l võtta IARC monograafiat arvesse, tagamaks, et tema järelduste¹⁵ tegemiseks oleks kättesaadav kogu asjakohane teave. Vastastikuse eksperdihindamise käigus pidasid eksperdid üksikasjaliku arutelu glüfosaadi genotoksilise ja kantserogeense potentsiaali ning muude küsimuste üle, arvesse võeti ka epidemioloogilisi andmeid. Kõik hinnangud ja vastastikuse eksperdihindamise dokumendid, sh taustadokumendid, on kättesaadavad EFSA veebisaidil¹⁶.

Kantserogeensuse kohta järeldas EFSA, et tõenäoliselt ei ole glüfosaat inimeste jaoks kantserogeenina ohtlik. Arvestades EFSA ja IARC seisukohtade erinevust, otsustas komisjon¹⁷ pikendada glüfosaadi heakskiidu perioodi, nii et see aegub kuus kuud pärast seda, kui komisjon on saanud kätte Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) riskihindamise komitee arvamuse kõnealuse toimeaine ühtse klassifitseerimise kohta seoses selle kantserogeensusega. Vastavalt ELi õigusaktidele¹⁸ teeb ECHA riskihindamise komitee ainete ühtse klassifitseerimise ettepanekute teadusliku hindamise. ECHA riskihindamise komitee järeldas 15. märtsil 2017 üksmeelselt, et glüfosaadi klassifitseerimine kantserogeenseks aineks ei ole põhjendatud, ja edastas 15. juunil 2017 oma arvamuse komisjonile. Peale selle järeldas ECHA, et glüfosaati ei tuleks klassifitseerida mutageeniks ega reproduktiivtoksiliseks aineks. Ka EFSA tegi sama järelduse, mida toetasid kõigi ELi liikmesriikide pädevate asutuste eksperdid. Sama on järeldanud ka muud riigisisised ja rahvusvahelised organid (Kanadas, Jaapanis, Austraalias ja Uus-Meremaal, samuti ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni ning Maailma Terviseorganisatsiooni pestitsiidijäätmete ühishinnangite osalejad).

¹³ <http://dar.efsa.europa.eu/dar-web/provision>.

¹⁴ <http://monographs.iarc.fr/ENG/Monographs/vol112/mono112.pdf>.

¹⁵ EFSA (Euroopa Toiduohutusamet), 2015. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance glyphosate“ (Järeldused toimeaine glüfosaadi pestitsiidina kasutamise riski hindamist käsitleva vastastikuse eksperdihindamise kohta), EFSA Journal 2015; 13(11): 4302, 107 lk, doi:10.2903/j.efsa.2015.4302. Vt ka <http://www.efsa.europa.eu/en/corporate/pub/glyphosate151112>.

¹⁶ <https://www.efsa.europa.eu/en/press/news/151119-1>.

¹⁷ Komisjoni 29. juuni 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1056, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 540/2011 seoses toimeaine glüfosaadi heakskiidu kehtivusaja pikendamisega (ELT L 173, 30.6.2016, lk 52–54).

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (ELT L 353, 31.12.2008, lk 1).

Seega on IARC ainsana järeldanud, et glüfosaat on tõenäoliselt inimestele kantserogeenne. Üks IARC teistsuguse seisukoha põhjus, mis on esile toodud ka komisjoni teadusnõustamise mehhanismi raames koostatud selgitavas märkuses,¹⁹ on asjaolu, et IARC hindas nii toimeainet glüfosaati kui ka glüfosaadil põhinevaid taimekaitsevahendeid. EL seevastu hindas ainult glüfosaati, sest liikmesriigid vastutavad iga nende territooriumil turustatava taimekaitsevahendi hindamise eest²⁰. Peale selle võtab IARC arvesse vaid avaldatud uuringuid, ELi hinnangus võetakse aga arvesse ka uuringuid, mille taotlejad esitasid oma toimiku osana ja millele üldsusel puudub juurdepääs, nagu on selgitatud allpool punktis 3.2.1. Üldkokkuvõttes võeti ELi hinnangus arvesse rohkem tõendeid, sh täiendavaid olulisi uuringuid, mida IARC ei arvestanud²¹. Nende erinevustega on võimalik peamiselt seletada erinevusi selles, kuidas EFSA ja IARC saadaolevaid andmeid kaalusid.

Kõike juhte, mil avalikkuses on väljendatud muret ja kahtlusi ELi hinnangu kvaliteedi ja usaldusväärsuse suhtes, on komisjoni taotlusel kontrollinud ECHA, EFSA ning Saksamaa Föderaalne Riskihindamise Instituut (BfR), kes vastutab referentliikmesriigis glüfosaadi hindamise eest. Nimetatud organisatsioonid järeldasid kõigil juhtudel, et väljendatud mure ja kahtlused ei olnud põhjendatud^{22,23}.

3.1.2 Mõju ökosüsteemidele

EL võttis läbivaatamisel arvesse glüfosaadi hinnangulist sisaldust mullas, vees ja õhus ning tegi täieliku riskihindamise muude kui sihtorganismide (nt lindude, imetajate, putukate) suhtes. EL ei leidnud hindamisel tõendeid, et ökosüsteemi seisund oleks halvenenud glüfosaadi tõttu olukorras, kus seda kasutatakse loaandmistingimuste ja hea põllumajandustava kohaselt.

Ent arvestades, et glüfosaadi ja ka muude herbitsiidide kasutusotstarve on kõrvaldada konkureerivad taimed, võivad mõjutatud olla toiduvõrgud²⁴. Seetõttu kaaluvad liikmesriigid glüfosaadil põhinevate pestitsiidide jaoks loa andmisel meetmeid, millega vähendada selliseid põllumajandustavade ja maa tingimustega seotud riske (nt alad, kus ei tohi pritsida, pritsmete levimise vähendamise tehnoloogia²⁵), ning nõuavad vajaduse korral nende võtmist.

¹⁹ Selgitav märkus taimekaitsevahendites sisalduva glüfosaadi regulatiivsel hindamisel kasutatud teadusnõuannete kohta, https://ec.europa.eu/research/sam/pdf/topics/explanatory_note_glyphosate.pdf.

²⁰ Tuleb siiski märkida, et taimekaitsevahendite määruse artikli 29 lõike 3 kohaselt võib komisjon taimekaitsevahendites kasutatavad muud koostisained igal ajal läbi vaadata. Komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2016/1313 keelati glüfosaati sisaldavates taimekaitsevahendites muu koostisainena kasutada ohtlikku polüetoksüülitud rasvamiini.

²¹ EFSA avaldas 2015. aastal teabelehe, milles on kirjeldatud erinevusi IARC ja EFSA tehtavas hindamises (nt kasutatud andmekogumid, mis määratakse kindlaks kummagi organisatsiooni suhtes kehtivate eeskirjade alusel) ning nende hinnangute tulemustes. Vt https://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/corporate_publications/files/efsaexplainsglyphosate151112en.pdf.

²² <https://echa.europa.eu/chemicals-in-our-life/hot-topics/glyphosate>.

²³ <https://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/glyphosate>.

²⁴ Toiduvõrgud on looduslikud ühendused toiduahelate vahel, mis kokku moodustavad võrgustiku. Nad annavad tõepäraselt edasi ökosüsteemis olevaid toitumissuhteid.

²⁵ Pritsmete levimise vähendamise tehnoloogia on seadmed/süsteemid/tehnikad, millega saab teaduslikult tõendatult vähendada pestitsiidide kasutamise ajal tekkivaid pritsmeid ja seega vähendada nende kokkupuudet keskkonnaga. Näiteks on võimalik paigaldada eriotstarbelised pihustiotsad, millega suunatakse toode allapoole, ilma et tekiks pritsmeid ja toode leviks soovimatutele aladele.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 11 kohaselt on keskkonna, ökosüsteemide ja elurikkuse kaitse ELi õigusaktide nurgakivi ning see tuleb lõimida valdkondlikku poliitikasse, sh ühisesse põllumajanduspoliitikasse²⁶. ELi liikmesriigid peavad seda taimekaitsevahendite lubamisel arvesse võtma. Tuleb märkida, et paljude olemasolevate keemiliste alternatiividega, mis täidavad sama ülesannet kui glüfosaat, kaasnevad suuremad riskid. Glüfosaadile on ka mittekeemilisi alternatiive, kuid neilgi on puudusi ja nad ei ole alati parem lahendus.

3.1.3 Järeldus

Glüfosaadi ja muude selliste ainete heakskiitmine või mitteheakskiitmine kuulub taimekaitsevahendite määruse kohaselt komisjoni rakendamisevolituste alla. Kuna kogu saadaolevat teavet on põhjalikult kontrollitud, ei ole praegu põhjust ELis glüfosaadi kohta tehtud teaduslikke hindamisi ja järeldusi kahtluse alla seada. Arvestades seda ning inimeste ja loomade tervise ja keskkonnaga seonduvat EFSA soodsat teaduslikku hinnangut glüfosaadi kohta, esitas komisjon 2017. aasta novembris liikmesriikidele rakendusmääruse eelnõu kõnealusele ainele antud heakskiidu pikendamise kohta viieks aastaks. 27. novembril 2017 toetasid liikmesriigid seda rakendusmääruse eelnõu kvalifitseeritud hääلteenamusega ja komisjon võttis selle vastu 12. detsembril 2017. See pikendusaeg on märkimisväärselt lühem kui ELi õigusaktidega ettenähtud 15 aastat, kuid komisjon võttis sobiva pikendusaja määramisel arvesse ka Euroopa Parlamendi seisukohti ja muid õiguspäraseid tegureid. Nii võttis komisjon arvesse võimalust, et teadus ja tehnoloogia arenevad kiiresti: kuigi toimeaine glüfosaadi kohta on juba olemas väga palju teavet, avaldatakse selle aine kohta võrreldes muude toimeainetega erakordselt palju täiendavat teavet ning seepärast tuleks tagada glüfosaadi uuestihindamine eelisjärjekorras muude ainete ees. Komisjon on peale selle teadmiseks võtnud, et üldsuses on glüfosaadi üle peetud märkimisväärsed arutelused, mida ilmestavad kõnealune kodanikualgatus ja Euroopa Parlamendis selle teema kohta vastu võetud kaks resolutsiooni²⁷. Samuti tuleb märkida, et komisjon saab glüfosaadile antud heakskiidu igal ajal läbi vaadata, kui ilmnevad uued teaduslikud tõendid selle kohta, et aine ei vasta enam taimekaitsevahendite määruses sätestatud heakskiitmiskriteeriumidele.

Samadel põhjustel ei ole komisjonil alust esitada kaasseadusandjatele ettepanekut glüfosaadi keelamise kohta²⁸. Küll aga peavad liikmesriigid hindama kõiki glüfosaati sisaldavate taimekaitsevahendite jaoks antud lube ja nad võivad otsustada kehtestada mõne või mitme sellise vahendi kasutamise piirangud või keelu, kui seda õigustavad tõendid, mis on seotud nende territooriumil valitsevate eriliste asjaoludega.

²⁶ https://ec.europa.eu/agriculture/cap-overview_en.

²⁷ Üksikasjalikud andmed glüfosaadile antud heakskiidu pikendamisel järgitud menetluse, komisjoni rakendusmääruse eelnõu ja liikmesriikidega peetud arutelude kohta on glüfosaati käsitleval komisjoni veebilehel aadressil https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/glyphosate_en.

²⁸ Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõike 4 kohaselt ei ole Euroopa kodanikualgatusega võimalik kutsuda komisjoni üles võtma vastu õigusakti (näiteks komisjoni rakendusmäärust toimeainele antud heakskiidu pikendamata jätmise kohta), vaid ainult komisjoni ettepanekut õigusakti kohta.

3.2. Algatuse teine eesmärk: tagada, et ELi regulatiivse ameti heakskiidu saamiseks läbiviidav pestitsiidide teaduslik hindamine tugineks üksnes avaldatud uuringutele, mille on tellinud pädevad ametiasutused, mitte pestitsiiditööstus.

3.2.1 Teaduslikul hindamisel kasutatud uuringutega seotud läbipaistvus

Uuringud ja muu teave, mis tuleb tööstusel esitada toimeainete ja taimekaitsevahendite hindamiseks (andmenõuded), on kindlaks määratud õigusaktides,^{29,30} mida ajakohastatakse korrapäraselt, võttes arvesse teaduse ja tehnika arengut. Need peavad vastama rahvusvaheliselt tunnustatud protokollidele (nt Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni ehk OECD koostatud katsesuunistele) ning neis peab olema järgitud hea laboritava³¹ ehk uurimislaborite ja -organisatsioonide juhtimise ja nendega seotud kvaliteedikontrolli süsteemi³² standardpõhimõtteid. Riikide seireasutused kontrollivad selliseid uuringuid tegevaid katselaboreid korrapäraselt ja kahtluste korral võivad nad teha eriotstarbelisi auditeid³³.

Taotlejad peavad oma toimikusse lisama ka avaliku eelretsenseeritud teaduskirjanduse asjaomase toimeaine kohta. Selle süsteemiga tagatakse, et teaduslikud hinnangud on järjepidevad ja hoolikalt tehtud (sest alati tuleb teha teatavad standardsed ohutusuuringud) ning et neis võetakse arvesse kogu saadaolevat teavet, et järeldused oleksid läbimõeldud ja teaduslikult usaldusväärsed. Nii esitatakse riskihindajatele teavet, mis pärineb eri allikatest, mitte üksnes konkreetselt äriühingult, kes soovib oma toodet turule lasta.

Märkimisväärne osa taotlejate esitatud andmekogumist ning liikmesriikide ja EFSA tehtud hinnangust on juba üldsusele kättesaadav. See hõlmab koondtoimikut, referentliikmesriigi hindamisaruannet, mille kohta EFSA korraldab avaliku konsultatsiooni, kõiki liikmesriikide ekspertide ja üldsuse märkusi ning nende kohta esitatud vastuseid, vastastikuse eksperdihindamise käigus toimunud eksperdikohtumiste aruandeid ja EFSA järeldusi. Glüfosaadi kohta on avalikustatud üle 6 000 lehekülje materjali.

Mitmesuguste läbipaistvus- ja konfidentsiaalsuseeskirjade omavahelisi seoseid ning nende mõju sellele, kas riskihindamine pälvib üldsuse heakskiidu, kajastati toidualaste õigusnormide üldiseid põhimõtteid käsitleva määruse (EÜ) nr 178/2002 (edaspidi „üldiste toidualaste õigusnormide määrus“)³⁴ toimivuse kontrollimisel, mis hakkab lõpule jõudma. Need esikirjad on esitatud mitmes ELi teisestes õigusaktides sätestatud loamenetluses, sh konfidentsiaalsust käsitlev üldsäte üldiste toidualaste õigusnormide

²⁹ Komisjoni 1. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 283/2013, milles sätestatakse toimeainete andmenõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT L 93, 3.4.2013, lk 1).

³⁰ Komisjoni 1. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 284/2013, milles sätestatakse taimekaitsevahendite andmenõuded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta (ELT L 93, 3.4.2013, lk 85).

³¹ http://ec.europa.eu/growth/sectors/chemicals/good-laboratory-practice_en.

³² Hea laboritava põhimõtted on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2004/10/EÜ, mis käsitleb keemiliste ainetega katsete tegemisel heade laboritavade põhimõtete rakendamist ja nende rakendamise tõendamist puudutavate õigusnormide ühtlustamist (EÜT L 50, 20.2.2004, lk 44).

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiiv 2004/9/EÜ heade laboritavade inspekteerimise ja kontrollimise kohta (ELT L 50, 20.2.2004, lk 28).

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

määruses ja dokumentidele juurdepääsu käsitlevad ELi eeskirjad (st määrus (EÜ) nr 1049/2001). Konfidentsiaalsuseeskirjad tulenevad ärisaladuste ja muu konfidentsiaalse teabe kaitse kohustusest kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga ning Euroopa Liidu Kohtu asjakohase praktikaga. Et suurendada puudulikuks peetavat läbipaistvust, võib olla vaja kohandada teatavaid menetlusi, kuid tagada ühtlasi ka edaspidi õigustatud tasakaal võimalikult suurt läbipaistvust soovivate sidusrühmade huvide ja EFSA loamenetlustes osalevate taotlejate õiguspärase ärisaladuste kaitse vahel.

Komisjon on igati nõus, et teadusliku hindamise ja otsustamise läbipaistvus³⁵ on väga tähtis, et tagada usaldus õigusraamistiku vastu, ning võtab meetmeid praeguse riskihindamiskorra läbipaistvuse väljaselgitamiseks ja suurendamiseks. Komisjon teeb õigusaktide muutmise ettepanekud, et suurendada tööstusharu tellitud ja taotlemistoimikutes esitatud uuringute läbipaistvust, järgides samas aluslepingu kohaseid õiguspärase konfidentsiaalse äriteabe kaitse põhimõtteid; meetmed hõlmavad näiteks üldsuse juurdepääsu uuringuaruannetes kasutatud toorandmetele, tänu millele väheneb sidusrühmade vajadus taotleda juurdepääsu dokumentidele.

3.2.2 Uuringute tellimine ametiasutuste poolt

Toimeainete suhtes kehtiv süsteem sarnaneb süsteemidega, mida kasutatakse muudes sektorites, nt tööstuskemikaalide, toidu lisaainete, biotsiidide ja ravimite puhul.

Järgitakse põhimõtet, et avaliku sektori raha ei tuleks kasutada selliste uuringute tellimiseks, mis aitavad tööstusharul tooteid turule lasta, eriti arvestades, et üks uuring võib maksta mitmest tuhandest mitme miljoni euroni ning iga toimik võib hõlmata kuni mitutsadat uuringut.

Just seepärast on ELi taimekaitsevahendite määrusega ette nähtud, et toimeaine ja seda sisaldavate toodete kasutamise ohutust peavad tõendama ning tõendamiseks vajaliku teabe kokku panema need, kellele aine heakskiitmine kasu toob, st ettevõtjad, kes asjaomast ainet ja vastavaid tooteid toodavad või turustavad. Taotlemistoimikute jaoks vajalikud uuringud tellib tööstusharu omal algatusel ja vahetult. On väidetud, et kuna tööstusharu maksab uuringute tegemise eest otse, võib see motiveerida laboreid esitama oma klientidele meelepäraseid tulemusi, et kindlustada edaspidised ärivõimalused. Ent nagu eelmises punktis on selgitatud, kontrollitakse selliseid uuringuid tegevaid katselaboreid põhjalikult, et teha kindlaks, kas neis järgitakse hea laboritava põhimõtteid; kui korrapärase või eriotstarbelise uuringute auditi käigus leitakse, et neis katselaborites on tulemusi soovitud suunas mõjutatud, jäävad nad hea laboritava tunnistusest ilma.

Süsteemne tegevuspõhimõte, mille kohaselt oleksid ametiasutused kohustatud tellima kõik toimeaineid ja taimekaitsevahendeid käsitlevad uuringud (säilitades samas põhimõtte, et tööstusharu katab kulud), võib osutada probleemseks, arvestades, kui palju uuringuid on vaja kõigi toimeaine heakskiitmise ja tootele loa saamise taotluste toetamiseks.

Komisjon esitab õigusaktide muutmise ettepanekud, et tugevdada selliste uuringute läbiviimise juhtimist; meetmed võivad hõlmata näiteks ametiasutuste osalemist selle üle

³⁵ Sellega seoses tegi komisjon 2017. aasta veebruaris ettepaneku muuta komiteemenetluse määrust, et suurendada ELi õigusaktide rakendamise menetlustes läbipaistvust ja vastutust. Vt http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-264_et.htm.

otsustamises, milliseid uuringuid tuleb konkreetse taotlemistoimiku puhul teha,³⁶ hea laboritava põhimõtete kohaselt tehtavate uuringute põhjalikumat auditeerimist, selliste uuringute tulemuste läbipaistvuse suurendamise meetmeid (vt eelmine punkt) ning võimalust tellida erandjuhtudel sihtuuringuid, kui näiteks laialdaselt kasutatavate ainete suhtes on tõsiseid kahtlusi või nende kohta on saadud vastuolulisi tulemusi³⁷.

3.2.3 Alghindamist tegeva liikmesriigi määramine

Taotleja võib valida liikmesriigi, kellele ta esitab toimeaine esmakordse heakskiitmise taotluse, ning see liikmesriik vaatab taotluse läbi, kui just mõni muu liikmesriik ei nõustu seda läbi vaatama. Kuid nagu eespool on selgitatud, on selle liikmesriigi ametiasutuse tehtav hindamine vaid mitmeetapilise protsessi esimene etapp, millele järgneb muu hulgas teiste liikmesriikide poolne vastastikune eksperdihindamine, nagu on kirjeldatud punktis 2.1.

Toimeainetele antud heakskiidu pikendamiseks, millega on seotud enamus teaduslikest hindamistest, ei vali aga liikmesriiki mitte taotlejad, vaid komisjon määrab heakskiitmist käsitlevate tööprogrammide koostamise ajal määrusega kindlaks referentliikmesriigi. Nii püüab komisjon liikmesriikide vahel töökoormust ühtlaselt jaotada, võttes arvesse mitmesuguseid tegureid, nagu riikide vahendid ja suutlikkus, samasuguste omadustega ainete rühmitamine, et hõlbustada sidusamat ja tõhusamat hindamist, ning läbivaatamisel kasulikud varasemad kogemused.

Seepärast leiab komisjon, et süsteem on üldkokkuvõttes asjakohane.

3.3. Algatuse kolmas eesmärk: kehtestada kogu ELis kohustuslikud eesmärgid pestitsiidide kasutamise vähendamiseks, et tulevik oleks pestitsiidivaba.

3.3.1. Pestitsiidivaba tulevik

ELi pestitsiidipoliitikas ei ole seatud eesmärgiks kõigi pestitsiidide kasutamisest täielikult loobuda. On juhtumeid, mil pestitsiide on vaja kasutada. ELi poliitika eesmärk on pigem tagada, et saavutataks pestitsiidide säästev kasutamine. Pestitsiidide säästev kasutamine aitab vähendada nendest sõltuvust ja jõuda üsna kaugele Euroopa kodanikualgatuse kolmanda eesmärgi püüdluste täitmisel.

Edasises tegevuses püüab komisjon tagada, et liikmesriigid täidavad säästva kasutamise direktiivist tulenevaid kohustusi ning vähendavad ELi sõltuvust pestitsiididest, järgides igati nimetatud direktiivi III lisas esitatud kaheksat integreeritud taimekaitse põhimõtet. Komisjon seab eesmärgiks kehtestada koostöös liikmesriikidega integreeritud taimekaitse põhimõtete põhjal normatiivsed ja hinnatavad kriteeriumid, mis võimaldavad kontrollida nende põhimõtete järgimist üksikute põllumajandustootjate poolt – see on

³⁶ Kemikaalimääruse REACH (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist) raames esitavad registreerijad katsete läbiviimiseks ettepanekud, mille Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) peab heaks kiitma, olles kõigepealt korraldanud avaliku konsultatsiooni. REACH-määruse kohase hindamismenetluse raames võib ECHA kohustada registreerijaid korraldama lisauuringuid, et saada täpsustavat teavet algsete kahtluste korral.

³⁷ USA riiklik toksikoloogiaprogramm on näide sellest, kuidas on võimalik riigi vahenditest rahastatavat ametiasutust kasutada keemiliste ainete omadusi käsitlevate teadusuuringute tellimiseks. Programm võib aga hõlmata vaid piiratud arvu rahvatervise jaoks probleemset kemikaali või mõjurit ning selle raames käsitletakse teatavaid silmapaistvaid teemasid, et laiendada toksikoloogiaga seotud teadusbaasi. Vt <https://ntp.niehs.nih.gov/>.

valdkond, kus liikmesriikidel on vaja teha rohkem tööd. Selle toetamiseks korraldatakse alates 2018. aastast koolituskursuste sari „Parem koolitus ohutuma toidu nimel“ sellise kontrolli praktilise korraldamise kohta põllumajandusettevõtete tasandil. Komisjon uurib kontrollide korraldamist liikmesriikidega peetavatel kohtumistel, 2018. aastal algavate liikmesriikides tehtavate auditite käigus ning siis, kui ta hindab liikmesriikide läbivaadatud riiklikke tegevuskavasid, mis tuleks komisjonile esitada 2018. aasta jooksul.

Üks põhjusi, miks kodanikualgatuses soovitakse pestitsiidivaba tuleviku poole püüdlust, on kujutlus, et põllumajandusettevõtjad kasutavad pestitsiide kogu aeg, mitte viimase väljapääsuna kahjurite suure leviku korral. Tähtis on märkida, et sarnaselt piiratakse pestitsiidide kasutamist ka säästva kasutamise direktiivis. Täpsemalt on direktiivis sätestatud integreeritud taimekaitse põhimõtetega ette nähtud, et keemiliste meetoditele tuleb eelistada muid keemiavabu meetodeid, kui need võimaldavad rahuldavat taimekaitset, ning et kasutatavad pestitsiidid peavad olema võimalikult sihtorganismile suunatud ja avaldama vähimat kõrvalmõju inimeste tervisele, sihtrühmavälistele organismidele ja keskkonnale.

3.3.2. Kohustuslike eesmärkide kehtestamine pestitsiidide kasutamise vähendamiseks

Säästva kasutamise direktiivi kohaselt tuleb vähendada pestitsiidide kasutamisest tulenevaid riske ja mõju. Pestitsiididest tulenevad riskid ei sõltu mitte üksnes kasutatud kogusest, vaid ka muudest teguritest, näiteks:

- pestitsiididena kasutatavad ained sisaldavad mitmesuguseid eri omadustega ühendeid, sh vähese riskiga ained, nagu äädikhape, ja bioloogilised ained;
- kasutamise tingimused, nt kas kasutajaid on õpetatud pestitsiide ohutult kasutama ja kas pritsimiseadmeid on kontrollitud, et tagada täpne ja ohutu kasutamine.

Liikmesriikide senise kogemuse kohaselt ei pruugi pestitsiidide kasutamisest tulenev risk ainuüksi kohustuslike koguse vähendamise eesmärkide abil väheneda. Mõnes riigis, nt Taanis³⁸ seati algul eesmärk vähendada kasutatavate pestitsiidide üldkogust. Nüüd on neis aga järgima hakatud keerukamat tegevuspõhimõtet vähendada riski seeläbi, et ainult koguse asemel võetakse arvesse mitmesuguseid kriteeriume, nt suhtelist mürgisust. Mõte on selles, et eri pestitsiidide iseloomulikud omadused ja kasutamise määr erinevad ning keskkonna ja/või mürgisuse poolest suhteliselt soodsate omadustega pestitsiidi rohkem kasutades võib kaasneda väiksem risk kui vähem soodsate omadustega pestitsiidi vähem kasutades.

Eeltoodut arvestades on liikmesriikide ja komisjoni töö põhieesmärk vähendada pestitsiidide kasutamisest tulenevat riski, mitte kõigi pestitsiidide kogust. Et jälgida uusi suundumusi pestitsiidide kasutamisest tuleneva riski vähendamisel ELi tasandil, kehtestab komisjon lisaks olemasolevatele riigisisestele riskinäitajatele 2018. aastal ka ühtlustatud riskinäitajad. Nii on komisjonil võimalik tulevaste poliitiliste võimaluste hindamisel kindlaks teha, kui tulemuslikud on meetmed olnud.

Komisjonil ei ole praegu kavas esitada ettepanekut kehtestada ELi tasandil eesmärgid pestitsiidide kasutamise vähendamiseks. Kui uued riiklikud tegevuskavad ja neis kehtestatud eesmärgid on hinnatud ning liikmesriikides tehtud auditite tulemused selgunud, hindab komisjon olukorda uuesti, kui koostab Euroopa Parlamendile ja nõukogule teise, 2019. aastal esitatava aruande. Aruandes võetakse arvesse

³⁸ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3897.

liikmesriikides riskivähendamiseesmärkide rakendamisel saadud kogemusi. Kui see hindamine ja ühtlustatud riskinäitajate suundumused osutavad, et piisavaid edusamme ei ole tehtud, võib komisjon kaaluda pestitsiidide kasutamisest tuleneva riski vähendamiseks kohustusliku eesmärgi kehtestamist kogu ELi jaoks.

4. JÄRELDUSED

Vastusena Euroopa kodanikualgatusele „Keelustada glüfosaat ning kaitsta inimesi ja keskkonda toksiliste pestitsiidide eest” teeb komisjon järgmised järeldused.

Komisjon rõõmustab, et Euroopa kodanikud on avaldanud arvamust pestitsiidide kasutamise kohta ELis. See kodanikualgatus lõi suurepärase võimaluse vaadata kriitiliselt läbi taimekaitsevahendeid käsitlev ELi õigusraamistik. Komisjon hindab seda raamistikku veelgi käimasoleva REFIT-hindamise käigus ja teadusnõustamise mehhanismi raames peatselt esitatava arvamuse taustal. Komisjon rõhutab, et pestitsiidide säästva kasutamise saavutamine säästva kasutamise direktiivi rakendamise kaudu aitab jõuda üsna kaugele teatavate kõnealuses kodanikualgatuses tõstatatud probleemide lahendamisel.

Seoses esimese eesmärgiga keelustada glüfosaati sisaldavad herbitsiidid on komisjon seisukohal, et glüfosaadikeeld ei ole teaduslikult ega õiguslikult põhjendatud ja seepärast ei tee ta selle kohta seadusandlikku ettepanekut. Teaduslikud tõendid puuduvad eelkõige selle kohta, et glüfosaat võib põhjustada vähki. Seepärast on komisjoni otsus pikendada glüfosaadile antud heakskiitu (viie aasta võrra) igati põhjendatud.

Seoses teise eesmärgiga on komisjon igati nõus, et teadusliku hindamise ja otsustamise läbipaistvus on väga tähtis, et tagada reguleeriva õigusraamistiku usaldusvärsus. Ta peab jätkuvalt tähtsaks selliste teadusuuringute kvaliteeti ja sõltumatust, mille alusel koostab EFSA ELi riskihinnangu. Komisjon esitab seepärast 2018. aasta maiks seadusandliku ettepaneku, mis hõlmab neid ja teisigi aspekte, nt EFSA juhtimine, võttes arvesse üldiste toidualaste õigusnormide toimivuse kontrolli ja peagi algava avaliku konsultatsiooni tulemusi.

Seoses kolmanda eesmärgiga teeb komisjon veelgi suuremaid jõupingutusi pestitsiidide kasutamisest tuleneva riski pideva ja mõõdetava vähendamise nimel. Komisjon ootab, et liikmesriigid täiustavad oma riiklikke tegevuskavasid, et kehtestada selgemad ja mõõdetavad riskivähendamiseesmärgid ning et kõrvaldada kindlakstehtud rakendamispuudujäägid. Samuti kavatseb ta kehtestada ühtlustatud riskinäitajad, mis võimaldavad jälgida suundumusi ELi tasandil, ja kasutada saadud andmeid tulevaste poliitikavõimaluste kindlakstegemiseks. Komisjon hindab olukorda uuesti kõigepealt siis, kui koostab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 2019. aastal esitatava aruande.